בית משפט השלום בחיפה

ת"צ 58615-10-18 שמואלי נ' יינות ביתן בע"מ ואח'

לפני כב' השופטת רויטל באום

מבקש יגאל שמואלי

נגד

משיבה 17 מאפיית דגן עודי בע"מ

פסק דין

ביחס למשיבה 17

לפני בקשה לאישור הגשת תובענה ייצוגית, שעניינה הטעיה לכאורה מצד המשיבה.

1. המבקש הינו אדם פרטי, שרכש מהמשיבה מוצרי מאפה שונים, שנמכרו עפ"י הטענה לפי משקל.

2. לפי בקשת האישור (כפי נוסחה האחרון מיום 2.10.19), למשיבה חמישה סניפים ברחבי הארץ (סע' 33 לבקשה), המבקש נוהג לרכוש אצל המשיבה מוצרי מאפה (סע' 34 לבקשה) הנמכרים עפ"י משקל (סע' 35 לבקשה), והבחין כי כאשר המשיבה שוקלת את המוצרים הנרכשים היא מחייבת את לקוחותיה, והמבקש בהם, במשקל אריזת מוצרי המזון – לפי מחירו של המוצר עצמו, וללא הפחתת משקל האריזה (סע' 36 לבקשה).

לטענת המבקש בבקשת האישור, במועד כלשהו, שלא צוין בבקשה, אך מתגובת המשיבה עלה כי היה ביום 3.10.18 - רכש המבקש מהמשיבה דברי מאפה אשר נארזו בשקית, השוקלת כ-11 ג', ומשקלה לא הופחת מהמחיר שנדרש לשלם וכך למעשה שילם עבור השקית את מחירם של דברי המאפה (סע' 57 לבקשה).

להוכחת טענתו, מצרף המבקש סרטון של הרכישה, ממנו לא ניתן להבין דבר, וכן קבלה על תשלום הסך של 5 ש"ח למשיבה (נספח 20ב לבקשה המקורית מיום 24.10.18).

המבקש טוען, כי בפעולותיה מבצעת המשיבה הטעייה של לקוחותיה לפי סע' 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן – "חוק הגנת הצרכן"), הפרת חובה חקוקה, הפרת החובה לקיום חוזה בתום לב, רשלנות ועשיית עושר ולא במשפט.

קבוצת הנפגעים הוגדרה ע"י המבקש בסע' 2 לבקשת האישור –

> "כל מי שבשבע שנים שקדמו למועד הגשת בקשת האישור זו ועד למועד אישור התובענה כייצוגית, רכש פיצוחים ו/או תבלינים ו/או מאפים ארוזים שנמכרים לפי משקל בסניפי המשיבות וחויב בתשלום בגין משקל האריזה".

המבקש מעריך את נזקיו הממוניים בגין הפרות אלה בסכום של 100 ש"ח ואת נזקיו הבלתי ממוניים בסכום של 20 ש"ח.

3. לטענת המשיבה בתגובתה, היא מנהלת בית מאפה ולו ארבע נקודות מכירה בעיר חיפה בלבד – ולא "ברחבי הארץ" כטענת המבקש (סע' 6 לתגובה), היא מחייבת את לקוחותיה עפ"י מספר מוצרי המאפה מסוג מסוים, ככל שמשקלם נמוך מקילו אחד (סע' 7(א) לתגובה), וכאשר לקוח רוכש מוצרי מאפה במשקל העולה על קילו אחד היא פועלת לנטרול משקל האריזה באמצעות איפוס המשקל תחילה (פעולה הנקראת 'טרה').

המשיבה טוענת כי היא אינה מטעה את לקוחותיה או מפרה כל הוראת דין, כי היה על המבקש לפנות אליה בטרם הגיש את הבקשה, כי המבקש הסתיר בבקשתו את העובדה שהחיוב שנעשה עבור הרכישות שביצע הינו לפי מס' היחידות הנרכשות ולא עפ"י משקלן, כי בקשתו אינה מפורטת והנזק הנתבע על ידו אינו מכומת.

אומר כבר ביחס לטרוניייתה של המשיבה בנוגע להעדרה של פנייה מוקדמת מצידו של המבקש אליה בטרם הוגשה בקשת האישור, כי ראשית, אין חובה כזו בדין ביחס לעסק פרטי, דוגמת המשיבה (וראו: עע"מ 2978/13 מי גליל – תאגיד המים והביוב האזורי בע"מ נ' יונס, שניתן ביום 23.7.15 ופורסם במאגרים), ושנית, נוכח טענותיה של המשיבה וסברתה (המוטעית לטעמי) כי התנהלותה (בכל הנוגע לרכישות במשקל העולה על קילו אחד) הינה תקינה, נדמה לי שפנייה מוקדמת, אף לו הייתה נעשית, לא הייתה מקדמת דבר. בנסיבות העניין, איני מוצאת כל פגם בהעדר פנייה מוקדמת של המבקש אל המשיבה בטרם הוגשה בקשת האישור.

4. ההליך

4.1 ביום 24.10.18 הוגשה בקשת האישור כנגד עשרים משיבות. בקשת האישור תוקנה ע"י המבקש שלוש פעמים (ביום 20.1.19, ביום 30.4.19 וביום 2.10.19), ועד היום הגיע המבקש להסכמות עם 18 מתוך 20 המשיבות המקוריות.

4.2 ביום 15.9.19 הוגשה תגובת המשיבה לבקשת האישור, וביום 10.3.20 הוגשה תשובת המבקש לתגובה.

4.3 ביום 5.5.21 התקיים לפניי דיון מוקדם, בסיומו הוריתי על קבלת עמדת הרשות להגנת הצרכן (להלן – "הרשות") ביחס לשאלת קיזוזה של אריזה שמשקלה קטן מ-10 ג' מהמשקל הכולל של המוצרים הנרכשים.

עמדת הרשות הוגשה ביום 26.10.21, ולפיה – אי ביצוע הקיזוז של אריזות גם במשקל נמוך זה מהווה הטעייה של הצרכן, ועשיית עושר ולא במשפט מצידו של המוכר.

4.4 ביום 17.11.21 התקיים דיון מוקדם נוסף, בסיומו נקבע מועד לחקירת המבקש והמצהיר מטעמה של המשיבה.

4.5 ביום 18.10.22 נשמעו לפניי עדי הצדדים, ובסיום הדיון הוריתי על הגשת סיכומים בכתב.

סיכומי המבקש הוגשו ביום 29.11.22, סיכומי המשיבה הוגשו ביום 2.1.23, ולבקשת המבקש – התרתי לו להגיש סיכומי תשובה לסיכומי המשיבה, ואלה הוגשו ביום 31.1.23.

5. <u>חוק הגנת הצרכן</u>

5.1 סע' 1 לחוק הגנת הצרכן קובע כי עוסק הוא "מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן".

אין חולק, כי המשיבה הינה 'עוסק' כמשמעותו בחוק זה.

5.2 סע' 2(א) לחוק הגנת הצרכן קובע, כי -

"לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:

...

(2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;

...

(13) המחיר הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות תנאי האשראי ושיעור הריבית".

במילים אחרות, עוסקים – דוגמת המשיבה – אינם יכולים לעשות פעולה או להימנע מעשיית פעולה שעלולה להטעות צרכנים בעניין מהותי בעסקה, כאשר משקלו של המוצר הנמכר או מחירו מהווים עניין מהותי כאמור.

5.3 סע' 17ב(א) לחוק הגנת הצרכן קובע כי –

"עוסק המציע, המציג או המוכר טובין לצרכן יציג על גביהם או על גבי אריזתם את מחירם הכולל",

כאשר סע' 17א(2) לחוק הגנת הצרכן מגדיר 'מחיר כולל' לרבות "כל תשלום אחר הנלווה לרכישת אותו נכס או שירות, מבלי שניתנת לצרכן אפשרות מעשית לוותר עליו במסגרת העסקה".

שקית נייר או ניילון בהן צרכן אורז מוצרי מאפה מהווה תשלום נלווה לרכישת המאפים עצמם, ואין אפשרות מעשית לוותר עליה במסגרת העסקה; אנשים אינם רוכשים מאפים, ומחזיקים אותם ביד או בתיק עד לצריכתם.

5.4 בהתאם לחוות דעת הרשות להגנת הצרכן, "מחיר מוצר כמפורט לעיל, הנארז בבית העסק לפני מסירתו לצרכן, אינו צריך לכלול את מחיר האריזה. הכללת מחיר האריזה במחיר המוצר יש בה כדי להשפיע על המחיר בכלל וכן על המחיר ליחידת מידה..." (סע' 8).

בנוסף, "עמדת הרשות היא כי על העוסק לקזז את משקל האריזה גם אם אינו עולה על 10 גרם" (סע' 15).

5.5 אין מחלוקת בין הצדדים, כי יש להפחית את משקל האריזה (יהא משקלו אשר יהא). על כן, גם לא יכולה להיות מחלוקת ביחס למסקנה המתבקשת לפיה

הימנעות מהפחתה כאמור מהווה הטעייה כמובנה בסע' 2 לחוק הגנת הצרכן והפרת הוראות חוק זה והוראות דין נוספות כמובא לעיל.

5.6 בתגובתה, טוענת המשיבה כי ברכישות מוצרים במשקל העולה על קילו אחד – היא מבצעת הפחתה ידנית של משקל האריזות (סע' 7(ב) לתגובה).

מטענה זו עולה למעשה הודאתה של המשיבה בכך שייתכנו מקרים בהם מי מעובדיה יטעה ולא יפחית את משקל האריזה, כאשר נרכש יותר מקילו אחד של מאפים, ולו מחוסר תשומת לב.

5.7 לטענת המשיבה משקל האריזה מנוטל בפעולה שקרויה 'טרה' (איפוס המשקל), אך לא הובאה כל ראיה לאופן ביצועה, לא הובא כל עובד שיטען כי הוא מבצע את הפעולה האמורה, ובנסיבות העניין, ובשים לב לכך שלמשיבה ארבעה סניפים כאמור, כאשר המצהיר מטעמה אינו יכול להימצא בכולם כל הזמן, אין די בעדותו בעניין זה -

> "...יש הוראה לעובדים שברגע שאדם קונה בורקס בקופסה, במשקל יש טרה שהקופאית מאפסת את המשקל
> ש. מפנה לסע' 5(ב) לתצהירך. אמרת שיש הוראה לעובדים לנטרל – איפה ההוראה נמצאת
> ת. ההוראה נמצאת אצל העובדים בראש. אם תקח 2 בורקסים ותשים בקרטון – יש הוראה להפחית את משקל הקרטון"
> (עמ' 10 ש' 10-6).

תשומת הלב מופנית לכך שעד המשיבה מצהיר על 'הוראות לעובדים' להבדיל מ'ביצוען בפועל', עניין שהוא אינו יכול להעיד עליו מידיעה אישית כאמור.

'הוראות לעובדים' הן דבר ראוי, אך בשאלה האם מבוצעת הטעיית צרכנים אם לאו – אין בה די, והיה על המשיבה להראות כי ה'הוראה' אמנם מבוצעת.

פעולתה של המשיבה בהפחתה <u>ידנית</u> של משקל האריזה אינה מבטיחה כי המשקל אמנם מופחת <u>בכל פעם</u> שמבוצעת מכירה של מוצרי מאפה מעל ק"ג אחד הואיל והדבר תלוי בשאלה האם העובד המסוים של המשיבה מבצע את

ההפחתה אם לאו; כל עוד אין מדובר בפעולה אוטומטית, אלא בפעולה ידנית – ומשלא הובאה ע"י המשיבה עדות של עובדיה על כך שהם <u>תמיד</u> מבצעים הפחתה, לא ניתן לקבוע כי כך נעשה, ומשמעות הדבר היא כי המשיבה גובה – בניגוד לדין – תשלום עבור האריזה באופן דומה לתשלום עבור המוצר הנרכש, וללא הבחנה.

5.8 יתרה על כן, בחקירתו של עד המשיבה לפניי נטען לראשונה כי כאשר לקוח שם את המאפים שהוא רוכש בשקית נייר "מורידים 20 אג' על שקית נייר" (עמ' 10 ש' 17, וראו בש' 26 כשהעד מאשר שהדבר לא נטען בתצהירו "אבל זה מה שאנחנו עושים בפועל").

5.9 כאשר נשאל עד המשיבה על ידי כיצד הוא יודע שמשקל הקופסה מופחת בכל פעם או שמבוצעת הפחתה של 20 אג' בכל פעם השיב, כי –

> "בקופסה במשקל כבר מופיע הטרה, הוא לא מתחיל מאפס. הטרה של הקופסה כבר בתוך המשקל, את השקית אנחנו לא יכולים לעשות את ולכן מפחיתים 20 אג'",
> (עמ' 11 ש' 7-6).

כלומר, שהמשקל מבצע הפחתה אוטומטית.

תתכבד המשיבה ותחליט: או שמבוצעת הפחתה ידנית בידי הקופאית ("במשקל יש טרה שהקופאית מאפסת את המשקל" – עמ' 10 ש' 7-6) או שההפחתה מבוצעת ע"י המשקל עצמו ("בקופסה במשקל כבר מופיע הטרה" – עמ' 11 ש' 6).

מעבר לגרסאות הסותרות, לא הובאה ע"י המשיבה כל ראיה למשקל ולפעולתו, וזאת למרות שכבר בדיון המקדמי שהתקיים ביום 5.5.21 עלתה הסוגיה באופן מפורש, אף הערתי לצדדים שיש לצרף מפרט טכני של המשקל וכן תצהיר של איש טכני המסביר את פעולתו (עמ' 1 ש' 19-17).

5.10 מכל המפורט עד כה עולה, מהודאתה של המשיבה עצמה, שהיא אינה פועלת בהתאם להוראות חוק הגנת הצרכן, ואינה מפחיתה את משקל האריזות ממשקלה הכולל של כל עסקה, <u>וזאת ביחס לרכישות מעל קילו אחד</u>.

5.11 המבקש טען בעדותו לפניי כי המשיבה אינה מצהירה אמת בהבחנה שהיא מבצעת בין רכישות עד קילו אחד לבין רכישות מעל קילו אחד (עמ' 8 ש' 7 וש' 22-25), אך לא הביא כל ראיה לדבר.

כאשר נשאל מדוע לאחר שהוגשה תגובת המשיבה ובה הטענה הברורה ביחס להבחנה שהיא עושה בין רכישות במשקלים שונים, לא צילם את דוכני המאפים "בשביל להראות שמה שצולם על ידינו הוא שקר וכזב" (דברי ב"כ המשיבה בעמ' 8 ש' 31-30) כטענתו – השיב –

> "כי אתה בעצמך יודע שזה שקר וכזב. זה נמכר רק לפי קילו, עשרות שנים נמכר שם רק לפי קילו!"
> (עמ' 8 ש' 33-32).

בכל הכבוד הראוי, אין די באמירות אלה. טענות – הנאמרות בנחרצות רבה ככל שתהיה - אינן הוכחה לאמיתותן.

המשיבה צירפה לתגובתה תמונות של האופן בו מוצגים מוצריה, מהן ניתן להבין כי היא **אינה** מוכרת יחידות בודדות לפי משקל, אלא המחיר נקבע לפי מס' היחידות של המאפה הנמכר. משלא הובאו ראיות לסתור בידי המבקש, אשר הגיש תשובה לתגובת המשיבה ויכול היה להוכיח שאין אמת בטענתה כסברתו - אין בידי אלא לקבל את גרסתה בנקודה זו.

לקביעה זו השלכה ביחס לתוצאותיו של ההליך, הואיל וכפי שאראה בהמשך – משמעות קבלת טענה זו של המשיבה היא כי למבקש אין עילת תביעה אישית, ועל כן לא ניתן לקבל את בקשתו מטעם זה.

6. הדיון בבקשה לאישור תובענה כייצוגית הוא שלב מקדמי לדיון בתובענה עצמה. בגדרו של הליך מוקדם זה, על בית המשפט להשתכנע – במידת הסבירות הראויה – כי המבקש ממלא אחר הוראות החוק הנוגעים לתביעתו (וראו: ע"א 2967/95 <u>מגן וקשת בע"מ נ' טמפו תעשיות בירה בע"מ</u>, פד"י נא(2) 312, 329).
אישור להגשת תובענה ייצוגית יינתן במקרים בהם עונים המבקש ובקשתו על **כל** התנאים הנדרשים וזאת כדי למנוע בירור של תביעות סרק ייצוגיות, שאינן ראויות

להתברר (ראו: רע"א 6567/97 בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' עזבון המנוח אליהו גת ז"ל, פד"י נב (2) 713).

7. סע' 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן – "החוק") קובע כי –

> "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית".

סע' 1 לתוספת השנייה לחוק קובע, כי ניתן להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית ב"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

הבקשה שלפניי עומדת בתנאי האמור הואיל ועניינה 'קשר שבין עוסק ללקוח', כהגדרתם בחוק הגנת הצרכן, ולא ניראה כי קיימת מחלוקת בין הצדדים בעניין זה.

8. סע' 4(א)(1) לחוק קובע **מי** רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית ובשם מי –

> "אדם שיש לו **עילה בתביעה** או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם - בשם אותה קבוצה".

במילים אחרות, על המבקש לעמוד בשני תנאי סף: ראשית, להראות – בראש ובראשונה - שיש לו עילת תביעה אישית, ושנית – להראות שעניינו מעורר שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה.

9. בנסיבות שלפניי, לאחר שעיינתי בבקשת האישור, בתגובת המשיבה, בתשובת המבקש, שמעתי את העדים וקראתי את סיכומי הצדדים, לא שוכנעתי כי למבקש עילת תביעה אישית, עניין המהווה כאמור תנאי מקדמי לאישור הבקשה.

אבהיר, כי אני סבורה שלו הייתה למבקש עילה כאמור, הייתה בתביעתו שאלה מהותית של עובדה המשותפת לכלל חברי הקבוצה (התנאי השני), הואיל – וכפי שמצאתי לקבוע לעיל – המשיבה אינה מבצעת הפחתת משקל האריזה ביחס לרכישות

מאפים במשקל העולה על קילו אחד, תוך הטעיית ציבור צרכניה - וזהו עניין עובדתי משותף לקבוצת הצרכנים שביצעו רכישות כאמור מהמשיבה.

9.1 ביום 3.10.18 ביצע המבקש רכישת מאפים אצל המשיבה תמורת 5 ש"ח, כאשר לטענתו המשיבה שקלה את המוצרים שרכש ולא הפחיתה את משקל האריזה.

להוכחת טענתו, צירף המבקש סרטון וידאו, שלא ניתן להבין ממנו דבר כפי שצוין לעיל, וכן צילום קבלה שאינו נושא תאריך.

בחקירתו לפניי אישר המבקש כי 99% שרכש בורקס (עמ' 7 ש' 32-31), ארבע עד שש יחידות כל פעם (עמ' 8 ש' 1).

9.2 בתשובת המשיבה לבקשת האישור נטען, כי המשיבה מבחינה בין רכישות במשקל העולה על ק"ג אחד – אותן היא שוקלת ומבצעת הפחתה ידנית של משקל האריזה (וראו לעיל קביעותיי בעניין זה) לבין רכישות קטנות, דוגמת זו שביצע המבקש, שהמחיר עבורן אינו מחושב לפי משקל אלא לפי מס' היחידות הנרכשות.

המשיבה צירפה תמונות לתגובתה מהן ניתן לראות כי עבור מאפים בודדים משולם סכום קבוע, ולא לפי משקל.

9.3 בהתאם לתשובת המבקש לתגובת המשיבה, ביום 7.11.19 הוא רכש פעם נוספת מוצרי מאפה בסניף המשיבה בחיפה, שאל את עובדת המשיבה האם היא שוקלת את המוצרים עם האריזה והיא השיבה לו בחיוב.

המבקש טוען כי השיחה תועדה, **אך לא צורף כל תיעוד לכתב התשובה** ; העדר צירוף כל תיעוד עלה בחקירתו של המבקש לפניי –

> "אחרי שהגשנו את התגובה שלנו, הוגש כתב תשובה מטעמך, בו נטען שביקרת פעם נוספת בסניף של המשיבה, ביימת קנייה נוספת, **אתה יכול להראות לי את הקבלה, כי היא לא צורפה לכתב התשובה שלך, ואני שומע מביהמ"ש שאם אין – אז אין**"
> (עמ' 8 ש' 28-26 ; ההדגשה שלי – ר.ב.).

9.4 מכאן, שהמבקש ידע על טענת המשיבה, המגובה בראיות, ונמנע מלהביא ראיה סותרת.

9.5 כפי שצוין, קיבלתי את טענת המשיבה שהיא אמנם מוכרת מאפים בודדים במחיר קבוע, ולא לפי משקל. טענה זו נטענה על ידה מראשית ההליך, והעד מטעמה השיב על כך באופן קוהרנטי וללא סתירות (בשונה מעדותו ביחס להפחתת משקל האריזה עבור מוצרים מעל קילו אחד, כמובא לעיל).

9.6 במצב דברים עובדתי זה, מאחר והמבקש לא טען, וממילא גם לא הוכיח **שהוא ביצע** רכישות מאפים במשקל העולה על קילו אחד, אין למבקש עילת תביעה אישית כנגד המשיבה, שכן ברכישת מאפים בודדים, כפי שעשה ובהתאם לקבלות שצירף – כלל לא מבוצעת שקילה ואין כל צורך להפחית את משקל האריזה, שכן המחיר נקבע לפי כמות היחידות הנרכשות.

10. הואיל ואין למבקש שלפניי עילת תביעה אישית, וזאת כפי שהוכח בראיות שהובאו, די בכך כדי לדחות את בקשתו, ואין צורך לבחון האם מתקיימים יתר התנאים הדרושים לצורך קבלת הבקשה.

למעלה על הדרוש ותמצית רבה אומר, כי לו הייתי בוחנת את יתר התנאים הנדרשים כאמור, והמפורטים בסע' 8 לחוק, הייתי מוצאת שהם אמנם מתקיימים בנסיבות שלפניי: כפי שציינתי לעיל - אני סבורה כי בנסיבות העניין התובענה מעוררת שאלות מהותיות משותפות לכל חברי הקבוצה של עובדה ומשפט (התנאי בס"ק 1); כי בשים לב למחיר העודף הנגבה שלא כדין עבור אריזות ברכישות מעל קילו אחד, ואשר עומד על שקלים בודדים בכל רכישה – סכום שאינו מצדיק הגשת תביעה פרטנית - ההליך הייצוגי הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת (התנאי בס"ק 2); כי התרשמותי הבלתי אמצעית הן מהמבקש והן מבא-כוחו ומהאופן שבו נוהל ההליך עד כה, כמו גם הטיעונים הראויים שהובאו – מביאים אותי למסקנה כי ההליך (לו היה מאושר) היה מנוהל בדרך הולמת ותוך ייצוג כל חברי הקבוצה (התנאי בס"ק 3), ובתום לב (התנאי בס"ק 4).

בנוסף, וחרף העדר כימות נזקיו, ניראה כי לצורך השלב המוקדם של בקשה לאישור הגשת תובענה ייצוגית, די בנטען, במיוחד בנוגע לנזק הבלתי ממוני בסכום מופחת של 20 ש"ח, כאשר שאלת גובה הנזק הממוני ניתן היה לבירור ולכימות לאחר קבלת

מסמכים ומידע מהמשיבה, בשלב של הדיון בתובענה הייצוגית עצמה (לו היה המבקש שלפניי מגיע לשלב זה כאמור).

11. בנסיבות אלה, ובהעדר עילת תביעה אישית למבקש, אני דוחה את הבקשה.

הואיל והמבקש דנן הינו המבקש היחיד ולא הוצע מבקש חלופי – לא ניתן לאשר את הבקשה ולתת הוראות להחלפת מבקש בהתאם לסע' 8(ג)(2) לחוק.

נוכח קביעותיי לעיל בנוגע להתנהלות המשיבה באי הפחתת משקל האריזה עבור מוצרים במשקל העולה על קילו אחד, אני סבורה שחרף התוצאה אליה הגעתי בעניינו של המבקש המסוים שלפניי, אין מקום לחיוב בהוצאות, וכל צד יישא בהוצאותיו.

<u>זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 יום</u>.

ניתן היום, ג' אדר תשפ"ג, 24 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

רויטל באום, שופטת